

[Hæle.]

kan binde sig til den Politik, Regeringen har, naar man ved, at den har to diametralt modsatte.

Det foreliggende Lovforslag er i Princippet ikke væsensforskelligt fra de Veje, vi fra konservativ Side pegede paa i Foraaret. Det er glædeligt at konstatere, at Regeringen endelig synes at have fattet, hvad der er det afgørende i en Rentepolitik her i Landet. I den Mindretalsbetænkning, som de Konservative afgav i Udvalget, pegedes der paa Veje, der meget mindede om dem, der foreligger her. Vi spaaede, at Loven om Sænkning af Renten i Banker og Sparekasser ikke som isoleret Foranstaltning vilde være tilstrækkelig til at skabe Konverteringsmuligheder. Vi hævdede, at der maatte yderligere Indsats til, vi troede ikke paa Nyten af de Foranstaltninger, der forelaa. Desværre, kan man sige, gav Begivenhederne os Ret.

Det ærede Medlem Hr. Krag paapegede før meget rigtigt, hvorledes Regeringen i Virkeligheden allerede hen paa Sommeren fuldstændig smed Tøflerne, rent ud sagt, med Hensyn til Gennemførelsen af Loven, for saa vidt angaar Konverteringsområdet. Vi mindes alle det ærede Medlem Hr. Fiskers fantastiske Udtalelser om, hvorledes man burde gaa frem, der bevirkede et stort Fald i Obligationskurserne og et omfattende Udbud, hvor Nationalbanken var eneste Køber efter Regeringens Ordre. Vi mindes, hvorledes en højtstaaende Embedsmand, formentlig inspireret af Regeringen, fremkom med lignende Udtalelser som det ærede Medlem Hr. Fisker. (Afbrydelse af *Indenrigsministeren* [Dahlgard]). Den højtærede Minister siger: Aldeles ikke. Det refererer formentlig til, at det ikke skulde være efter Inspiration af Regeringen. Saa forekommer det mig endnu mere beklageligt, at en højtstaaende Embedsmand altsaa paa eget Ansvar mener sig berettiget til at fremsætte Udtalelser af denne Art.

Den Forskel, man kan sige, der er mellem de Tanker, Regeringen nu nærer, de Tanker, som Regeringen har nedlagt i sit Forslag her, og de Tanker, vi gav Udtryk for fra konservativ Side, er denne, at Regeringen mener at burde, om jeg saa maa sige, begynde bagfra, begynde at konvertere de lavest forrentede Obligationer, medens vi fra vor Side mente, at den naturlige Fremgangsmaade maatte være den, at man først nedbragte Renteniveauet fra 5 til $4\frac{1}{2}$ pCt. og derefter gik i Gang med de højest forrentede, $4\frac{1}{2}$ pCt. forrentede Obligationer for at bringe dem ned i 4 pCt. Jeg erkender

imidlertid, at saaledes som de faktiske Forhold var med den store Kursforskel mellem Bykreditforeningsobligationer og Landkreditforeningsobligationer, er der en Del, som kan tale for at gaa frem paa den Maade, Regeringen her anviser. Om der i det lange Løb vil blive nogen Forskel, tvivler jeg dog i nogen Grad paa.

Det fremgaar af forskellige Udtalelser, som den højtærede Regering har fremsat, at man mener at raade over ca. for 500 Mill. Kr. $4\frac{1}{2}$ pCt. Obligationer, der kan stilles til Disposition for Ombytningen med 4 pCt. Obligationer. Men naar nu det Tidspunkt er kommet, da de 500 Mill. Kr. er opbrugt, saa er der jo ingen anden Udvej end at henvende sig paa Markedet, paa Børsen, for at indkøbe Obligationer; og mon saa ikke Forholdet skulde være dette, at Kursen paa disse Obligationer vil stige stærkt og maaske da op i Nærheden af Pari? Og paa den anden Side, længe før dette er sket, maa man regne med, at Bykreditforeningsobligationerne er blevet konverteringsmodne.

Efter min Opfattelse kan man ikke tage Led inden for Obligationsmassen ud — f. Eks. altsaa her Landkreditforeningsobligationerne — og tro, at man kan operere selvstændigt med dem. En Stigning i disses Kurser maa selvfølgelig medføre paa akkurat samme Tidspunkt en tilsvarende Stigning i Bykreditforeningsobligationerne, saa jeg tror heller ikke, at der paa dette Omraade i det lange Løb vil blive nogen afgørende Forskel mellem de Tanker, vi fremsatte i Foraaret, og de Tanker, Regeringen nu gør sig til Talsmand for. Men jeg erkender, at for de 500 Mill. Kr.'s Vedkommende — og maaske ogsaa for mere — vil der kunne naas en lempeligere Form for Konvertering af disse Landkreditobligationer paa den Maade, Regeringen har foreslaet, og vi har derfor fra vor Side ikke noget derimod.

En Svaghed ved Regeringens Ordning er det maaske dog, at Konverteringen skal foregaa stykkevis. Det er overladt til den enkelte Laantager at gaa frem, som det passer ham — det bliver trip trap Træsko. Jeg vilde antage, at der vilde have været mere Slagkraft i det, dersom man var gaaet serievis frem og ligefrem havde sagt: Nu ønsker vi at konvertere. Men, som sagt, jeg erkender, at nogen principiel Forskel kan der vel ikke være mellem Regeringens nuværende Tanker — i dette Øjeblik, kan man maaske sige — og dem, vi hidtil har næret.

Jeg nævnte før, at det, vi ser som den vigtigste Opgave ved Konverteringen, er at